

Prejudiciālie jautājumi

Vai, iegrāmatojot vēlāk Kopienas Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 220. panta izpratnē, ir jāuzskata, ka Kopienas Muitas kodeksa 33. panta ievadā noteiktais nosacījums, ka ievadmuita neietilpst muitas vērtībā, ir izpildīts, ja attiecīgo preču pārdevējs un pircējs ir vienojušies par piegādes nosacījumu "delivered duties paid" un ir norādījuši šo klauzulu muitas deklarācijā, pat ja, nosakot darījuma cenu, tie ir kļūdaini uzskatījuši, ka, ievadot preces Kopienā, nebūs jāmaksā muitas nodoklis, un ka tādējādi rēķinā un deklarācijā vai deklarējot netika norādīta muitas nodokļa summa?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2009. gada 4. septembra rīkojumu — Pensionsversicherungsanstalt/Dr. Christine Kleist

(Lieta C-356/09)

(2009/C 282/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pensionsversicherungsanstalt

Atbildētāja: Dr. Christine Kleist

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvas 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Direktīvas 2002/73/EK redakcijā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas darba tiesību sistēmā, kurā darbinieku vispārējā aizsardzība pret atlaišanu tiek nodrošināta atbilstoši viņu sociālajai (finansīalai) atkarībai no darba, nepieļauj tādu darba koplīguma noteikumu, kas paredz lielāku nekā likumā paredzēto vispārējo aizsardzību pret atlaišanu tikai līdz brīdim, kad parasti ir pieejams sociāls (finansīals) nodrošinājums vecuma pensijas veidā, ja šāda vecuma pensija vīriešiem un sievietēm pienākas atšķirīgā vecumā?

2) Vai Direktīvas 76/207/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Direktīvas 2002/73/EK redakcijā šādā darba tiesību sistēmā nepieļauj, ka publisko tiesību darba devējs darbinieci atlaiž no darba dažus mēnešus pēc tam, kad viņa ir ieguvusi tiesības uz vecuma pensiju, lai pieņemtu darbā jaunus darbiniekus, kas cenšas iesaistīties darba tirgū?

⁽¹⁾ OV L 39, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation (Francija) 2009. gada 17. septembra rīkojumu — Josep Penarroja Fa/Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Lieta C-372/09)

(2009/C 282/50)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Josep Penarroja Fa

Atbildētājs: Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Prejudiciālie jautājumi:

1) vai EK līguma 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībā uz pienākumiem, kurus ir uzticēts veikt profesionālim, kas darbojas kā eksperts strīdā, kuru izskata valsts tiesas, un ko ir nozīmējusi tiesa, kura izskata šo strīdu, ja ir izpildīti iepriekš minētie nosacījumi?

2) vai piedalīšanās valsts varas īstenošanā, kas paredzēta EK līguma 45. panta pirmajā daļā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pienākumiem, kurus veic Francijas tiesas nozīmēts eksperts saskaņā ar Francijas Civilkodeksu un Kriminālkodeksu, kā arī 1971. gada 29. jūnija Likumu Nr. 741-498 un 2004. gada 23. decembra Dekrētu Nr. 2004-1463?

3) Vai EK līguma 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas tiesību normas kā tās, kas izriet no 1971. gada 29. jūnija Likuma Nr. 741-498 un 2004. gada 23. decembra Dekrēta Nr. 2004-1463, to versijās ar grozījumiem, kas paredz iekļaušanu *cour d'appel* izveidotajā sarakstā

tikai tad, ja ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz vecumu, kompetenci, morāli un neatkarību, neņemot vērā faktu, ka kandidāta izcelsmes valsts tiesas viņam jau ir atzinušas eksperta statusu, ne arī paredzot citu kārtību viņa kompetences pārbaudei?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Cour de cassation* (Francija) 2009. gada 17. septembra rīkojumu — Josep Penarroja Fa/*Procureur général près la Cour de cassation*

(Lieta C-373/09)

(2009/C 282/51)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Josep Penarroja Fa

Atbildētājs: *Procureur général près la Cour de cassation*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) vai EK līguma 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībā uz pienākumiem, kurus ir uzticēts veikt profesionālim, kas darbojas kā eksperts strīdā, kuru izskata valsts tiesas, un kuru ir norīkojusi tiesa, kas izskata šo strīdu, ja ir izpildīti iepriekš minētie nosacījumi?
- 2) vai piedalīšanās valsts varas īstenošanā, kas paredzēta EK līguma 45. panta pirmajā daļā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pienākumiem, kurus veic Francijas tiesas nozīmēts eksperts saskaņā ar Francijas Civilkodeksu un Kriminālkodeksu, kā arī 1971. gada 29. jūnija Likumu Nr. 741-498 un 2004. gada 23. decembra Dekrētu Nr. 2004-1463?
- 3) Vai EK līguma 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas tiesību normas kā tās, kas izriet no 1971. gada 29. jūnija Likuma Nr. 741-498 un 2004. gada 23. decembra Dekrēta Nr. 2004-1463, to versijās ar grozījumiem, kas paredz iekļaut valsts sarakstā un piešķirt *Cour de cassation* atzītu eksperta statusu tikai tiem profesionāļiem, kas vismaz jau trīs gadus ir iekļauti Francijas *cour d'appel* izveidotā sarakstā?
- 4) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver ar tiesu ekspertīzi saistītu pienākumu īstenošanu, ko veic tiesas eksperts, kura statusu ir atzinusi *Cour de cassation* saskaņā

ar noteikumiem, kas paredzēti 1971. gada 29. jūnija Likumā Nr. 741-498 un 2004. gada 23. decembra Dekrētā Nr. 2004-1463, to versijās ar grozījumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 9. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-246/08 un T-332/08 *Melli Bank plc*/Eiropas Savienības Padome, ko atbalsta Francijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienų Komisija, 2009. gada 25. septembrī iesniegusi *Melli Bank plc*

(Lieta C-380/09 P)

(2009/C 282/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Melli Bank plc* (pārstāvji — S. Gadhia, Solicitor, T. Din, Solicitor, D. Anderson, QC, R. Blakeley, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Francijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt prasījumus lietās T-246/08 un T-332/08;
- atcelt Padomes Lēmuma 2008/475/EK ⁽¹⁾, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, pielikuma B tabulas 4. punktu daļā, kurā tas attiecas uz *Melli Bank plc*;
- ja Tiesa atzītu, ka Padomes Regulas Nr. 423/2007/EK ⁽²⁾ 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir obligāti piemērojams, atzīt Regulas Nr. 423/2007/EK 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu par nepiemērojamu; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas sūdzību un tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Pirmās instances tiesā.